

selv for Ministeren at bryde igennem. Derfor tror jeg, at det vilde være godt, om en Kommission kom til at undersøge denne Sag, om den blev undersøgt af Folk, der stod frit og uafhængigt selv af de øverste Spidser i Statsbanedriften.

I øvrigt er det mærkeligt nok, at Statsbanerne ikke ville bygge sine egne Lokomotiver, men lader det Arbejde gaa til Udlandet, medens Statsbanerne ellers ikke have noget imod at paatage sig Arbejde for private. Jeg kunde her ønske at stille det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han er kendt med, i hvilken Udstrækning Statsbanerne nu paatage sig Arbejde for private her i Landet. Det kunde have Interesse at faa Oplysning herom og om, hvilken Fortjeneste Statsbanerne have herved, og hvor den Fortjeneste gaar hen. Paa Finansloven og Statsregnskabet se vi intet til den. Jeg vil tillade mig at anmode den højtærede Minister om at have sin Opmærksomhed henvendt herpaa.

Til Slutning vil jeg udtale en Tak til det ærede Medlem for Hillerød, som, første Gang han havde Ordet, udtalte sig i Tilslutning til det Ønske, der er fremsat fra vor Side. Hvis det ærede Medlem endnu havde siddet i Finansudvalget, kunde vi have ventet, at han havde staaet paa vor Side. Det glæder mig at høre, at det ærede Medlems sunde Sans vilde have ført ham hen paa vor Side og vilde have hjulpet os til at føre denne Sag igennem. Det er mærkeligt at se, at den Mand, der har afløst ham, det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted), ikke vil stille sig paa vor Side, skønt vi dog ellers altid høre, at Højre i stærke Toner gør sig til af, at det er dem, der værne Byernes Interesser, og at det er dem, der beskytte den danske Industri. Hvor er det ærede Medlem henne i denne Sag? Her som i alle andre Sager er han saa tæt op ad Ministeren og op ad Flertallet, som det er ham muligt.

**J. H. Jensen:** I det Foredrag, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) nys holdt, tog han jo for en Del det protektionistiske Anstrøg bort fra det Foredrag, han har holdt før; for at der var en stærk Protektionisme nedlagt i hans første Foredrag, kunde ingen nægte. Der kom ogsaa en Højremand hen og hviskede til mig: „Vi have i Aar ikke hørt et saa protektionistisk Foredrag her som det, vi hørte af det ærede Medlem i Eftermiddags“. Nu siger det ærede Medlem, at det aldrig har været

Meningen at lægge noget protektionistisk ind i det stillede Krav, og til en vis Grad kan det ærede Medlem maaske have Ret, men hele Motiveringens kom dog til at gaa i den Retning. Og hvordan vi vende og dreje det: naar vi forlange Beskyttelse eller Favorisering i en eller anden Retning, maa det blive Protektionisme, enten det saa bliver Protektionisme under Form af Skat for indførte Varer eller ved at give en højere Betaling for de Varer, vi faa lavede herhjemme. Protektionisme bliver baade det ene og det andet.

Nu vil det ærede Medlem gøre gældende, at det er nødvendigt at holde vor egen Fabrikvirksomhed livskraftig, selv om det skal koste os en hel Del Penge, idet han udtaler, at Udlandet ellers vil benytte sig af det. Det ærede Medlem fremførte et Eksempel, som formodentlig var rigtigt, hvad Tallene angaar. Jeg har ikke haft Materiale ved Haanden til at undersøge det nærmere; men hvordan det forholder sig eller ikke, vil det samme Hensyn kunne gøres gældende overfor enhver Fabrikvirksomhed. Vi kunne tage en hvilken som helst Virksomhed i Danmark og sige: Hvis vi ikke holde denne Virksomhed livskraftig, levedygtig, er det muligt, at Udlandet danner en Ring og blokker os paa den Maade. Derved ville vi saare let kunne faa Protektionismen indført over hele Linien i stadig højere Grad.

Det forundrede mig ogsaa i Eftermiddags at høre det ærede Medlem udtale Ønsket om at faa en Kommission nedsat til Undersøgelse af dette Forhold. Jeg troede, at de Herrer Socialdemokrater egentlig havde haft Kommissioner nok, men det synes, at de alligevel kunne bruge flere. Det forekommer mig, at naar en Sag som denne kan være Anledning nok til at nedsætte en Kommission, kunne vi faa Kommissioner om alt muligt mellem Himmel og Jord, saa kan der nedsættes Kommissioner i Hundredevis, og det er dog neppe det, de Herrer eller vi andre ønske. Jeg synes, vi have haft Kommissioner nok og have hørt de Herrer Socialdemokrater udtale det mange Gange. Nej, det, som det ærede Medlem eller rettere de ærede Medlemmer — for de Herrer ere vel enige derom — ville, synes at være at favorisere en Fabrik. De bruge blot forskellige Metoder for at naa deres Maal. Jeg ønsker selvfølgelig Fabrikken i Maribo alt muligt godt (*K. M. Klausen:* Den er død og borte!). Ja, det er den jo desværre, men den kunde dog maaske komme paa Benene